

DOMSTOLENS DOM

av den 9 september 2003

i mål C-198/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale amministrativo regionale per il Lazio): Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato ⁽¹⁾

(Konkurrensrätt – Nationell konkurrenshämmande lagstiftning – Rätt för nationell konkurrensmyndighet att förklara sådan lagstiftning icke tillämplig – Villkor på vilka företag kan förklaras vara icke skyldiga till konkurrenshämmande beteende)

(2003/C 264/14)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-198/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) och Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato angående tolkningen av artikel 81 EG, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, M. Wathelet (referent) och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 9 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) *Då företag förfar på ett sätt som strider mot artikel 81.1 EG och detta förfarande föreskrivs eller underlättas av nationell lagstiftning som rättfärdigar eller förstärker effekterna härav, särskilt vad gäller fastställande av priser och uppdelning av marknader, gäller följande för en nationell konkurrensmyndighet som har till uppgift att säkerställa att artikel 81 EG efterlevs:*

- myndigheten i fråga är skyldig att underlåta att tillämpa denna nationella lagstiftning,
- myndigheten kan inte vidta sanktionsåtgärder mot de berörda företagen för tidigare förfaranden när dessa förfaranden ålagts företagen genom nationell lagstiftning,
- myndigheten kan vidta sanktionsåtgärder mot de berörda företagen för förfaranden som daterar från tiden efter beslutet att inte tillämpa den nationella lagstiftningen, så snart beslutet blivit definitivt i förhållande till dessa,

— myndigheten kan vidta sanktionsåtgärder mot de berörda företagen för tidigare förfaranden om dessa endast underlättats eller uppmuntrats av den nationella lagstiftningen. Myndigheten skall härvid vederbörligen beakta den specifika karaktären av den lagstiftning som företagen agerat under.

2) *Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma huruvida nationell lagstiftning av den typ som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, som ger ett ministerium rätt att fastställa försäljningspriset i detaljhandelsledet för en produkt och som dessutom ger ett obligatoriskt producentkonsortium rätt att fördela produktionen mellan företagen, vid tillämpningen av artikel 81.1 EG, kan anses som en lagstiftning som gör det möjligt för företag att, genom eget agerande, förhindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen.*

⁽¹⁾ EGT C 227, 11.8.2001.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 11 september 2003

i mål C-207/01 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Firenze): Altair Chimica SpA mot ENEL Distribuzione SpA ⁽¹⁾

(Konkurrens – Dominerande ställning – Elleverans – Uttag av "sovrapprezzo")

(2003/C 264/15)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-207/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Corte d'appello di Firenze (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Altair Chimica SpA och ENEL Distribuzione SpA angående tolkningen av artiklarna 81 EG, 82 EG och 85 EG, rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57), i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 96/99/EG av den 30 december 1996 (EGT L 8, 1997, s. 12), och rådets rekommendation 81/924/EEG av den 27 oktober 1981 om eltariffsystem i gemenskapen (EGT L 337, s. 12), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen (referent) och

V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 81 EG, 82 EG och 85 EG och rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 96/99/EG av den 30 december 1996, skall tolkas på så sätt att de inte utgör något hinder för en nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs uttag av sådana pristillägg på elektricitet som är aktuella i målet vid den nationella domstolen när elektriciteten används i en elektrokemisk process. Rådets rekommendation 81/924/EEG av den 27 oktober 1981 om eltariffsystem i gemenskapen kan inte hindra en medlemsstat från att ta ut sådana tillägg.

(¹) EGT C 200, 14.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 11 september 2003

i mål C-211/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska unionens råd (¹)

(Avtal mellan EG och Bulgarien och mellan EG och Ungern – Godstransporter på väg och kombinerade transporter – Skattesystem – Rättslig grund – Artiklarna 71 EG och 93 EG)

(2003/C 264/16)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-211/01, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis företrädd av M. Wolfcarius, sedan av W. Wils) mot Europeiska unionens råd (ombud: A. Lopes Sabino och E. Karlsson) med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och M. Lumma) och av Storhertigdömet Luxemburg (ombud: J. Faltz och N. Mackel), angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2001/265/EG av den 19 mars 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Bulgarien om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter (EGT L 108, s. 4), och av rådets beslut 2001/266/EG av den 19 mars 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade

transporter (EGT L 108, s. 27), dock endast i den mån dessa beslut grundas på artikel 93 EG och utan att beslutens verkningar, som skall bestå, påverkas, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet (referent) samt domarna C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward, A. La Pergola och S. von Bahr, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 11 september 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Rådets beslut 2001/265/EG av den 19 mars 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Bulgarien om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter och rådets beslut 2001/266/EG av den 19 mars 2001 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter ogiltigförklaras.
- 2) Verkningarna av besluten skall bestå fram till dess att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att följa denna dom.
- 3) Europeiska unionens råd skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Förbundsrepubliken Tyskland och Storhertigdömet Luxemburg skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT C 212, 28.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 9 september 2003

i mål C-236/01 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Monsanto Agricoltura Italia SpA m.fl. mot Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl. (¹)

(Förordning (EG) nr 258/97 – Nya livsmedel – Utsläppande på marknaden – Säkerhetsutvärdering – Förenklad förfarande – Huvudsaklig överensstämmelse med befintliga livsmedel – Livsmedel som framställts av genetiskt modifierade majslinjer – Förekomst av rester av transgena proteiner – Medlemsstats åtgärd att tillfälligt begränsa eller uppskjuta handeln med eller användningen av ett nytt livsmedel på sitt territorium)

(2003/C 264/17)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-236/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italien), att